

www.noo.ee

LIHAVÜRSTIDE SAAGA

VINGU-VILJARI VINGERPUSS

See juhtus praeguse Lihavürsti vanavanaisa Urrberti ajal. Temal oli naabrimees Vingu-Viljar, kes oli saanud oma nime seepärast, et ta kõigi ümberkaudsetega vingu kiskus. Ühel päeval võttis too õel inimene nõuks härra Urrberti kuulsa grill-liha saladuse välja nuhkida. Vingu-Viljar kavatses nimelt ise salamahti head liha kasvatada ja sellega mäetrollidele uhke söömapeoo korraldada.

Mäetrollid olid juhmid jõhkardid, aga samas ka kanged gurmaanid. Maitsva köhutäie eest võis taoline tõrges tõlplane vägagi vastutulelikuks osutada.

Vingu-Viljar sooviski, et trollid talle sulaseks hakkaks ja tema käsu peale nurjatusi teeks. Sestap hiilis Vingu-Viljar Lihavürstide mõisa ümber kuni saigi kunstile jälile. Ta nägi kuidas isand Urrbert marinaadiga lihataimekesi kastis ning märkas sedagi, et marinaadi hoiti vasksetes pika tilaga kastekannudes. Ühe taolise kannu ja lihataime Viljar nüüd endale näppaski.

Kui siis mäetrollid olid kokku kutsutud ning Vingu-Viljar neile uhkelt liha serveerinud, juhtus ootamatu asi. Esimesena rooga mekkunud trollide pealik sülitas selle sealsamas välja ja lausus: „Mis mürki sa meile söödad, täinahk!“ „See pole sakumm, vaid rattakumm!“ röökis raevunud hiid ning virutas Viljarile obaduse, mis mehele elu lõpuni meelde jäi. Nimelt oli sündinud sedamoodi, et Viljar oli varastanud küll õige moega kannu, aga jätnud tähelepanuta, mis sellel kirjas oli. Seal seisis aga selgelt ja suurte tähtedega: „Rattaketiõli“. Nõnda mängis saatus vingamehele endale vingerpussi.

Joonis 4. *Sardellicum vulgaris*

Nõo Lihavürost

AINULT PARIMAST!